

Poetry

My translation of Hungarian poetry to Swedish.

[Miklos Radnoti](#) (1909-1944)

(Karjaidban) - [I dina armar](#)

(Nem tudhatom) - [Jag kan ej veta](#)

(Eröltetett menet) - [Tvångsmarsch](#)

(Razglednicak) - [Razglednica - s](#)

(Karjaidban)

I dina armar

I dina armar vaggas jag
tystnande.

I mina armar vaggas du
tystnande.

I dina armar är jag barn,
tigande.

I mina armar är du barn,
jag lyssnande

Dina armar omfamnar mig
när jag räds.

Mina armar omfamnar dig
då räds jag ej

I dina armar kommer inte
dödens stora tystnad

att skrämma mig
I dina armar dör jag
som vilande i sömnen,
med fred inom mig.

(Nem tudhatom)

Jag kan ej veta
jag vet ej vad detta landskap betyder for andra
det är mitt fosterland, nu omringat av lågor
ett litet land, då min trygga barndomsvärld.
Där har jag vuxit, en späd kvist från stammen
och hoppas att min kropp vilar sist i denna jord.
Här är jag hemma. Och när då och då
en och annan buske böjer sig vid min fot,
vet jag dess namn, dess blomma.
Jag känner dem som går på vägen
och jag vet vart de går
och jag kan förnimma smärtan
när husväggarna rodnar i sommarens solnedgång.
För den som flyger ovan är detta landskap karta,
han vet ej var levde vår största poet,
vad visar honom kartan ? Fabriker och kala soldatbaracker,
men för mig finns syrsor, oxar, torn, och blomfyllda gårdar.
Han ser byggnader, fabriker och åkrar
men jag ser den livsglada, hoppfulla människan.
Skogen, kvittrande fruktodling, vingårdar och gravplats,
vid graven den sörjande, tyst gråtande gumman.
Och det som skall förstöras, järnväg eller fabrik,
det är en station med stins som signalerar,
i hans hand röd flagga, kring honom många barn,

och lekfulla hundar på fabriksgårdar.
Och där är parken, fotspår från gammal kärlek.
Jag minns kyssarnas smak, som honung och blåbär.
Och på väg till skolan, med vidskepliga steg,
för att slippa förhöret, trampade jag på en sten.
Piloten ser den inte, trots att stenen är kvar,
instrumentens upplösningförmåga är för svag.
Jag vet att vi är syndiga, även vi, som andra
och jag vet i vad, när, och på vilket sätt vi syndat.
Men här finns även arbetare, oskyldiga poeter
oskyldiga spädbarn, vars förstånd vidgar, växer.
Det lyser, det vaktas, som gömda i tysta källare,
till fredens hand ritar sitt tecken på vårt land
och våra kvävda ord får rena, nya svar.

Täck oss med dina vingar, du nattens skyddande moln.

(Eröletetett menet)

Tvångsmarsch

Han är en dåre, som ånyo reser sig och tar ett steg,
som en vandrande smärta rör han fot och ben,
men fortsätter på vägen, som om bli hjälpt av vingar,
diket lockar förgäves, han vågar inte stanna,
och om du frågar, varför ? kanske han orkar svara:
för att hans hustru väntar och en värdig död, en vacker.
Han är en enfaldig dåre, eftersom över hemmen

sedan länge endast bränders lukter kännes,
husväggen har störtat plommonträdet brutet,
och hemlandets nätter är stripiga av ångest.
Å, om jag kunde hoppas: att inte bara hjärtat
bär det som är av värde; att hemmet ännu väntar;
om det skulle finnas! och på den svala verandan
fridens bi skall surra, medan plommonsylten kallnar
och sensommarens tystnad i sömniga trädgårdar,
och frukten mellan löven skulle gunga nakna,
och Fannis blonda huvud vid den röda häcken
och skuggan långsamt bildas i stilla förmiddagen.-
det kunde än bli möjligt! månen är rund idag!

Kamrat, lämna inte mig! Befall och jag kommer!

de följande är hans sista 2 dikter

(Razglednicak)

Razglednica - s

**Blodig saliv rinner på oxarnas mular,
Människornas urin är blodig
Kompaniet står i klumpar, en stinkande hög.
Ovanför oss viner en förfärlig död .**

(1944, 24 Oktober)

**Jag föll bredvid honom, hans kropp rullade ett varv
redan stel och hårt spänd, som när en sträng brister.**

**Nackskott . - Även du slutar såhär, -
mumlade jag , - bäst att du tyst ligger.**

Ur tålamod, nu, här, kommer döden blomma.- #

Der springt noch auf, - tyckte jag mig höra

Dyblandat blod torkar på mitt öra.

(1944, 31 Oktober)

ungerskt ordspråk : ur tålamod en ros slår ut

Miklos Radnoti ungersk poet 1909-1944

Han blev blev skjuten. Vid den andra världskrigets slutskede beordrades marsch av judiska tvångsarbetargrupperna från Jugoslavien mot väst .

Utmattade , sjuka fångar skjöts på vägen. 1946 hittades han i en massgrav och i hans ficka fanns en liten antäkningsbok med de sista dikterna han skrev .